

**ORATIO SUPER
CIVITATIS ET
ACAD.
CALAMITATIBUS**

Charles Drelincourt

CAROLI DRELINCURTII,

In Galliis Medici Regii,

N E C - N O N

In Almâ Lugdunenſi - Batavor.

Acad. Professoris Medici

Practici,

ORATIO,

QUAM

Super Civitatis & Acad. calamita-
tibus, generatim & paucis;

Tum super

CLARISS. VIRI,

JOH. VAN HORNE,

Natalibus, vitæ institutô, & è

vivis excessû, singulatim

& plenius;

Brevibus tanreñ, Annô habuit incantê

1670.

Editio altera.

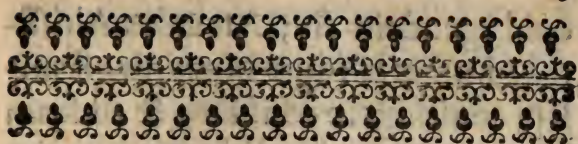
LUGD. BATAV.

Apud FELICEM LOPEZ.

CLCCLXX.

Etiam nescire hominem tem-
pus suum, sicut nesciunt pi-
sces qui capiuntur retî ma-
lô; & *ut nesciunt* aves quæ
capiuntur laqueô, sicut ista
irretiri filios hominis tem-
porê malî, quum irruit in
eos repentè. *Ecclesiastæ* IX.

vers. 14.

O R A T I O.

Magnifice Rector.

*Spectatissimi & Consultissimi Viri,
Prator, Coss. & quilibet alii hujus
Alma Civitatis Viri Proceres.*

*Patres Academici, Collegæ Venerandi.
Ecclesiastæ Reverendi atque Vigilantes.
Doctores elegantes & arguti.*

*Viri quotquot adestis, Nobilitatè, Do-
ctrinâ, atque Virtutè, Conspicui.*

*Tu demum lectissima, frequentissimâ-
que studiosæ Juventutis Corona;
splendidæ hujus Acad: decus grande;
Patriæ tuæ flos delibate; Parentum-
que tuorum spes maxima, fidissi-
mâque.*

Sortis est infimæ, mortalisque,
animò cogitare & intendere fu-
tura, & aliquantò antè constituere
quid

quid agendum sit; At unius Altissimi, immortalisque Numinis est nostra confringere consilia, & ad suam illa voluntatem ita dirigere, ut alienos à nostrò proposito fortiantur exitus. Ita certè, statutum cum animò, ac deliberatum habuimus, *initio statim annì*, lætis auspiciis Prælectiones nostras instaurare, exordio ductò ab Urbis Leidæ laudibus; cum ut meam, quam de hoc suggestu Vobis obstrinxi fidem, de hoc ipsò suggestu liberarem; tum ut Vestram, *propter luctuosum Civitatis statum*, ægritudinem susceptam abstergerem, atque detraherem, avocationem à cogitandâ molestiâ; & revocationem ad Dei mirabilia tot & tanta, *Leidam Urbem erga, tyrannicâ solutam obsidione* *, contemplanda.

Sed

* Ipsorum etenim *Obsessoribus* alterum præprimis, atque alterum contigit, haud ab simile profectò & Ægyptiorum infortunio, dum Israëlè profugum redegerant
ad in-

Sed eheu! aliter visum est Superis, alitérque ab Academicô Senatû decretum est; nova quippe tædia Nobis devoranda veniunt, novis namque cùm privatis, tum publicis calamitatibus afficimur; atque ut unda pellit undam, fluctúsque fluctum trudit, ita nostrarum quædam est concatenata calamitatum series, maiorúmque congeries, atque lerna.

Abyssus abyssum invocat; vixdum ex immensâ hâc, vel illâ emerſimus voraginê, quum profundior gurges alius Nos absorbet. Ah miseri! Quantâ laboramus in Charybdî! Neminem itaque Vestrûm, Viri, quotquot præsenteis intueor omnium Ordinum maestissimos, mirari subeat, si hæc Nostra, sub ineuntem annum, Academiae apertura, & instauratio.

Lectio-

ad incitas; *Exod. xiv. vers. 18; Et Syrorum, Samaritas opprimentium, lymphatico pavori, atque tumultuario receptui, 2 Reg: vii. vers. 7. & 8.*

Lectiōnum, nihil jucunditatis ; nihil alacritatis ; nihil lætitiæ , nihil hilaritatis ; nihil voluptatis , nihil gaudii , præ se ferat ; sed è diverso , nihil non tristitiæ , nihil non incœroris ; nihil non ægritudinis , nihil non mœstitiæ ; nihil non luctûs , nihil non lacrymationis ; vestris animis afferrat.

Quis etenim vel inpræsens lugubrem hancce meam , atque lamentabilem complorationem audiat , & temperet à lacrymis ? Hodiernô quippe hôc atrô diê , Academicî Senatûs auctôritatê , traditam Mihi Provinciam duram impleturus , jubeor Vobis & infandum renovare dolorem , & acerbum commovêre luctum ; non privata mea , (*immania licèt atque mortifera , quæ toties , ex quô Leidam sum appulsus , inflicta mihi fuêre , quæque animô æquô passus sum*) ; sed publica nostra cùm universæ Civitati ; tum Academiæ nostræ singulatim ,

latum, immitia atque lethifera, *toties etiam illata*, vulnera, refricare.

In hōc autem injunctō mihi officiō atque munerē obeundō, eò brevior futurus sum, quòd non ita pridem, Reverendus senior Collega meus integrum illud in sese suscepit onus, nervosōque suō atque potenti eloquiō ita sustinuerit Unus, ut, *tantum post Homerum velut alterum*, alienissimus sim *ab Iliadē malorum conscribendā, ac elugendā*. Nihil secius, sicuti Venerandus Ecclesiastes ille tot Clarissimorum Leidensium Civium mortuis dolentiùs deploravit, nostrorūque complurium Collegarum excessum è vivis acerbius deflevit, ita quoque mihi licitum est, nostras, *pro rerū atrocitate*, lugēre calamitates, atque tot, tantorūque Virorum, *suis singulariter in Artibus atque scientiis eminentium*, mortibus illacrymari. Nostra siquidem fors usque ad eò deflenda

est, ut lapides * flêre, atque saxa lamentari cogere queat. Quis enim vel horum ipsissimorum parietum † nescit? Et quis non nesciens ferreum atque funestum non luget hujus infortunium Reip. quô Civitatis cùm Indigenæ, tum Extranei acerbis promiscuè fatis exercentur, & mille mortibus confusim implicantur?

Nullus namque Vestrûm rebus in nostris usque adeò hospes est, ut eum fugiat, Leidenfium & Popularium, & Incolarum alios Libitinæ immolari; alios verò, gravibus & chronicis ægrotationibus detineri; alios denique, morborum quidem peri-

* Imitatio Tulliana est, ejus enim Orator lapidibus atque saxis *fletum* atque *lamentum* tribuit. Imò, allusio est ad loca Sacra duo, *Habac: 2. vers xi.* & *Luc. xix. vers. 40* ubi *clamor* lapidibus adscribitur.

† Tullii rursus est imitatio, ejus quippe *Marcellini parietes. C: Cæsari gratias agere gestiunt.*

periculô defungi, sed viribus exhaustos & animi ægritudinê pressos, larvarum instar, pallorê suffusos, squalentes & pullatos, ita frequentes urbem perambulare, vix ut quispiam incedat, cum ecce, atrati homines passim occurrunt, sericô crispiorî & pullô vellerê luctuosi. Igitur, vel mors ipsa Civeis nostros proterit atque conculcat; vel Satellites ejus *morborum scilicet affecla, atque symptomata*, indiscriminatim sæviunt in illos. Nostrum siquidem est tam inexorabile fatum, ut hæc Noctis, Erebiq̃ue filia Leidenfes vel abripiat, vel ad Orci fauces, & Plutonis Regiam deportet; adeò ut, altera videatur esse vel Prænestina, vel Rhamnusia Dea, quæ Nobis à peccatoribus & pignora scelerum extorqueat, & criminum pœnas exigat.

Mors autem illa cæca & immitis plebem non unam contrivit ad myriadas; verùm etiam, Summates Nostros

stros falcê suâ demessuit. Prætorem enim Nostrium, & Coss. Viros quatuor suô de fastigiô depreffit; & Scabinos insuper plurimos immisericorditer refecuit.

Nec Politicos solùm nubila isthæc Parca vitæ orbavit usurâ, sed & Levitis ipsis nequaquam pepercit; Pastores siquidem Ecclesiæ sidera, *haud infimæ profectò magnitudinis*, Anglum unum; Germanum alium; Gallo-Belgam unum & alterum, Belgas verò plurimos extinxit. Quid mirum igitur, si Proserpina rapax, eadem & audax Sanctuarium ingressa, nostram quoque subierit Academiam, Nobisque, *multifariô suâ merito*, conjunctissimos Collegas eripuerit è sinû.

En primùm itaque nostrum in hortum sese subduxit, ubi capita papaverum summa, & inanima, *Tarquiniî superbî morê*, non decussit; Sed hortulanum ipsum suis à vegetanti-

tantibus evulsit, & Parcis immolavit:
Immo, meritissimum Botanicês
Professorem, *ceu lectissimum Nobis*
florem, legit. Nec illam uni Chlo-
ridi, *sive Floræ*, injuriam intulit Atro-
pos, Themidis namque Sacrarium
violavit, fidissimûmque Nobis Le-
gum Interpretem detraxit.

Plura dicam, ipsius enim Miner-
væ Cassidi lethiferum duplicem
ictum inflixit, Professorémque Phi-
losophum, *unum & alterum*, rationê
simul atque vitâ spoliavit. En & no-
vissimè, Nobis etiam Virum myste-
riis *abstrusum*, & *immersum* Sacris,
sed interim clarentem.

Abstulit atra dies, & funerê merisit
acerbô.

Huic porrò sermoni querulo, at-
que lamentabili complorationi, fi-
nem facturum essem nullum, Leiden-
ses cùm Politicos, tum Academi-
cos; cùm Optimates, tum Infima-
tes, numerando si recenserem, qui
fini-

sinistris rerum eventibus, ad mortis atra confinia deducti sunt; & exinde, nec Homericô Nepenthê; nec virgulâ Mercurii, sed Deiter Opt. Max. beneficiô hanc in hominum lucem reducti. Tantum etenim silentiô premere dolorem consultius esse reputo, quàm acerbissimum illum Vestra in pectora fundere mœrorem præ ipsâ ineffabilem acerbitatê.

Sed quò feror, ut pugnantia loquar? Sub ipsum quippe meum exordium plangorê & lamentationê, mœstissimum hoc Auditorium complevi. Recentissimam itaque, non alieno, sed proprio nostro Professorum Medicorum corpori, plagam immissam, cicatricê non obducam, sed eandem renovabo. Aliàs namque forem & in Excellentis Hornii, *nudius sextus fatô functi*, Manes impius; & in Venerandi Senatûs Academicici mandata injuriolus, si nimirum tanto *Μακρότης* hodiernâ *ἡμέρᾳ* mea

meâ lamentationê , lessum † non facerem.

Quem ergo defunctum , ubi funus ejus efferebatur , mulier nulla vel Funera *, vel Præsica *, lacrymis suis vel

† Probè tamen conscius sum lugubrem ejulationem illam , atque fletum amarum , & in Solonis legem , & in XII peccare Tabulas.

* Mulieres Funera , vel Funerea , à Veteribus audiunt Consanguinea defuncti , ad quas funus attinet , quæque illius ergò tanguntur acerbè , lacrymâsque vel fundunt , vel simulant , sanguineas : Præsica verò , quæ funeri præficiuntur ut operâ conductitiâ fleant , atque fortia defuncti facta suâ celebrent Ε'πικνησία , ἢ Ε'πιθυσία . Et has factor , Scriptores apud aliquot , flere nequaquam , sed flentibus reliquis esse Μοιῶδες , solas canere ; atque propterea solitarium carmen illud funebre μοιῶδειον vocitari . Id autem eò aptius p: m: Hornio quadrat , quòd viduus obierit , filiâ nullâ , sororê nullâ , matrê nullâ , socrû nullâ ; Nullâ ergo , uti dixi , vel Funerâ , vel Præsica , ejus obitum lugentê . Nunc enim mercedê non conducitur fletus , eadem nî mercenaria , atque conductitiâ audiant , quæ heredes : Hæ siquidem crocodili lacrymas eò fundunt uberiores , quòd nummos percepturæ sunt numerosiores .

vel *seriis*, vel *fiētis*, decoravit; vel *Epicediō* suō, sive *Monodiā* suā laudavit; illum eundem, *nuper Collegam Nobis addictissimum*, nubilā hāc ipsā diē, atrō signandā lapillō, meritis laudationibus efferemus. Ne igitur de laudibus illius meritissimi Viri, *νῦν ἐν ἀγίοις*, cumulum deruamus, in vitam ejus omnem, *tanquam in speculum*, inspiciamus. Ab ejus itaque Natalibus principium ducturi sumus, quo propiūs illum, à *primis cunabulis ad feretrum*, insequamur, & acrioribus, ac irretortis oculis contemplemur.

Rem idcirco tantam ordiamur ab ovō, argumentūque nostrum à capite arcessamus. Ne quis ergo *Hornium* terræ filium putet omniparentis alumnum, *per Me*, hęc universa atque frequentissima certior fiat Corona, probis illum atque claris Majoribus satum esse: Ac citra quàm ejus origo repetatur altiùs, abundè

undè erit dixisse, Avum ejus, *Petrum Hornium*, divitem, incorruptæque fidei Mercatorem Antuerpianum fuisse, qui ob id ipsum quòd largus opum & virtutis integer esset, sacræ Antuerpiensis Ædis Curator fuit electus, illudque munus suum, religiosè functus est; suamque mercaturam syncerè fecit, ætatémque suam omnem egit integerrimè; & intaminatis Antuerpiæ refulsit honoribus, utpote probus atque dives.

Filius ejus, *Jac. Hornius* tantam parentis sui virtutem atque pietatem imitatus, defecit à Pontificiis ad Purioris Religionis Christianos; adeoque solum vertit, & Amstelodamum concessit, ubi, *paucò post tempore*, aditum sibi cum ad novas opes, *bonâ fidè conquirendas*; tum ad novos honores, *citra ambitum consequendos*, patefecit. Citò quippe perrexit ad Indiarum Occidentalium Præ-

fecturam; Brevi itidem, *ex pudicissimâ uxore suâ*, filium illum suscepit, ad cuius domum, *lugubri hâc diê*, arbor illa Diti sacra Cupressus, *funerari signô*, ponenda est, ut viatores quique, Nostra Nobiscum lugeant præpostera fata, quæ filium illum adultum & consistentem, necdum viridis senectutis primos annos colligentem, è sinu nostrô, præmaturre avulserunt. Ille siquidem 49. ætatis annum minimè compleverat; Anno quippe Seculî, exeunte 21. *propitius venerat sub luminis oras*.

Infantiam vix excessit, cùm ecce, totis ossibus paternos mores bibit; totoque pectorê Humaniores Literas, *educatorê & altorê Daventriensî Gymnasiarchâ*, tam avidus arripuit, ut breviter, Scholas inferiores illas sit egressus, & Philosophico studio per biennium incubuerit; quô studiô emensô ad Jurisprudentiam, *Parentis impulsû*, animum appulit.

Interea loci, quò Physica studia sua recoleret, atque compleret, publicam Anatomien acrioribus oculis intuitus est; illóque acutiori mirificam in corporis humani structuram intuitû, tantam in admirationem humanæ fabricæ raptus est, ut ingentî desiderio fuerit incensus, in aliud atque aliud, plenius atque plenius introspicere Cadaver. Tam flagranti desiderio ut indulgeret, Genitoris sui consiliô usus est secundô, atque Juris studium illud, (*quod Patris ejusdem hortatû tentaverat & ingressus erat, & à quò gerebat animum alienum*) abruptit & fregit; atque Medicinam, in quam indolentâ ferebatur, amplexus est; eoque pacto acerrimum illud Anatomês studium, quò tenebatur & ardebat, professus est, atque restinxit. Illorum etenim, qui hanc Acad. Anatomicæ rei peritiâ suâ summâ commendabant; usus est operâ, & tan-

torum in Anatomê Virorum præcepta, pronis non duntaxat auribus excepit; Verùm, tantæ dexteritatis illorum felicissimum æmulum sese gessit.

Illô studiorum & industriæ curriculum, hâc in Acad. gnaviter elaboratô, Ultrajectum se contulit, ubi lectionum publicarum studiosissimum sese præbuit. Illinc in Italiam profectus est, inibique ex orê & disciplinâ pependit, Medicorum quos illa tunc Regio celeberrimos tulit. Imprimis autem Veslingium observavit, qui ut potior ipsi fuit in Anatomie ductor, ita & laureæ supremus dator Apollinaris. Tantâ Noster ô *Μακαρίης* triumphali redimitus laurô Venetias applicuit; ubi Practicis usus est expertissimis, quò frequens sibi pateret ad infirmos ingressus, & sibi gradum quasi quemdam atque aditum, tutiorem ad Medicinam, propriô deinceps Martê profitendam, jaceret.

Funda-

Fundamentis tantis fideliter positis, in Venetorum castra, ad Padum fluvium constituta, *ubi medelas fecit inculpatas*, totus sese conjecit. Verum, Castrensis illius rationis, militarisque vitæ, eò potissimum nomine pertæsus est, quòd inibi suum non subigeret ingenium; Itaque, per Appulos, *plurimas Urbes lustrando*, Neapolin tetendit, ubi denuò Medicæ praxi totus inhæsit. Neapolî discedens Siciliam, Melitâmque Insulas trajecit, illincque retrorsum Veneta littora relegit; quibus desertis, Longobardiam, Ducatûmque Mediolanensem, atque Helvetiam peragravit. Plurimos autem menses Basileæ transegit, inibique Disputationi Medicæ tam acris, tamque doctus præfuit, ut Clariss: Basileensium Medicorum Ordo, Talem ac Tantum, *honorificò Diplomate*, sibi Doctorem adoptaverit. Atque sic publicis affectus honoribus Monspe-

lium perrexit, ubi sese in consuetudinem insinuavit Regionum Medicinæ Profess: *sex* *, qui Memet ipsum, *annos ante sedecim*, Daphnê redimiverunt Apollineâ.

Ex tantô demigrans Apollinis Athenæô plurimum iter per Gallias confecit, ac tandem cogitavit Aureliam; ubi Bellicosæ, Literatæque Nationis utriusque Germanæ, *Suis à Popularibus*, Procurator electus est.

Aureliâ iter suum Parisios direxit, & Nostris inibi Proceribus Medicis acceptissimus fuit. Illos autem cum valere iussit, Dieppam, fretô Britannicâ transfretandâ causâ, suum contulit iter, ut, *exactô tandem integro peregrinationis sexenniô*, Germaniam

D: { * De Belleval, Curtaudi,
nem. { Du Ranc, Riverii, S. li. niaci,
per { atque Sanchii, quos honoris
gratiâ, ceu Medicinæ Magnos
Atlantes commemoro.

nam in patriam haud inglorius re-
heretur.

Cùm autem natali in solò incla-
rescere efflictim ambiret , frænum
accepit atque momordit , & ut inter-
missa repeteret , atque recoleret studia
hanc in Acad. reversus est ; ubi pu-
blicam Anatomem affabrè & solerter
administravit.

Annò insequentè , Nobiliss. &
Spectatiss. Viri , tum Academiae
Curatores, tum Civitatis Coss. Ana-
tomico Muneri Extraordinario, *quod*
multâ cum laudè coluit , effecitque , il-
lum præposuerunt.

Bienniò exactò , Anatomês &
Chirurgiæ Professor Amsteloda-
mum evocatus est ; sed illud detre-
ctavit onus , quia Chirurgicî , &
Anatomicî Professoris Ordinarii,
hâc in Acad: Spartam illam eandem
nactus est, quam ornavit , suas nam-
que parteis non modò in Academiâ,
verùm etiam in Ecclesiâ , atque Ci-
vita-

vitatē ita peregit, ut Nobis omnibus,
 atque singulis, acre Suū desiderium
 reliquerit, *licet non omnis mortuus sit,*
multaque pars ejus sit Libitinam vita-
ta. Etenim, cū in versandis Ve-
 terum monumentis volutatus esset;
 non pauca Græcè, tum Latinè, *se-*
culorum vitiō nusquam intermoritura,
 divulgavit. Linguas autem illas Li-
 teratoribus familiares, *supra vernacu-*
lam, non duntaxat calluit, sed &
 Gallicè, Italicè, Anglicè, atque
 Germanicè fandi dulcissimus erat:
 Proindēque, illō de Πολυγλώσσῳ
 Virō veraciter dixerim, quod de
 septemgemi Nili *septem* dicitur
Ostii, fuisse ἐπὶ ἑπτάροον, sive *septem-*
fluum, & quidem lenitatē tantā, sin-
 gulos ut suis deliniret sermonibus
 mellifluis. Porro, non solū in
 verbis, sed & in rebus discendis,
 multiscius ille suam contrivit æta-
 tem, atque ut à prudentiā totius ævī
 sui duxit exordium, sic vitam suam
 omnem.

omnem ad rationis atque pietatis normam totus composuit. Cùm igitur, talis ac tantus fuerit Vir ille summus, eò acerbius fors Nostra deploranda venit, quòd illi ò careamus, quem habuimus, quémque habere maximè vellemus, utpote Academiæ Nostræ decus grande; Ecclesiæ Christi militantis strenuum Athletam; Civitatisque hujus ornamentum inter præcipua.

Illius autem Viri Magni extrema funera tantò dolentiùs comploramus, quòd ipsi nuperrimè morbum gravem eluctato, & à liminè mortis revocato fuerimus gratulati. Sed, *mutatis rerum vicibus*, conquerimur vicem nostram, quòd Nobis illum Deus ademerit, quem postlimini ò mortis reviviscentem redonaverat. Ubi quippe novissimus annus esset in *exitu*, priorum ille Noster mortis insultuum repulsor, graviori morbo correptus, suos etiam supremos

mos cogitavit *exitus*, atque pietatis suæ, tum fidei, testimonia luculentissima dedit utrique animarum Medico, qui, *juxta lectulum ejus*, suas fudere preces ad vitæ, necisque nostræ supremum Arbitrum. Illius ergo vices, qui *beatus obdormivit in Dominò*, quique suis à laboribus quiescit, nequaquam dolemus; sed suum illud infortunium Illustrissima hæc *Universitas*¹; suam illam orbitatem Purissima hæc² *Ecclesia*; suam denique cladem illam Splendidissima hæc *Civitas*³, tota luget, tota deplorat, tota lamentatur*, utpote,

Cujus

* Præmissæ tres illæ triplicem insinuant p. m. Mei Collegæ *Relationem* ad Acad: ad Eccl: & ad Civit: Lapidem interim sunt, non homines, quibus isthæc, & sequentia *Relata* xxxix, Boëtiis ænigmatis obscuriora videntur. Quasi verò Meus ille, (quem lugeo,) quâ Membrum Academicum *Philosophus*¹ dici nequiret vel è *Lyceò*, vel è *Porticû*³; isque *Libris*⁴ *instructissimus* ut *Orator*⁵ etiam evadat, *Doctôr*⁶ atque *Professor*⁷; Imò, *Scris-*

Cujus de Scholâ Philosophus
ille

Scriptor 3, isque *Botanicus* 9 & *Anatomicus* 10; & quali verò rursum, is idem & *Professor* & *Scriptor*, *Magnifici Rectoris Assessor* 11 esse non possit, nec-non infimul *Patres* inter *Academia* 12 *Conscriptos*, ac *Apol-
linis* inter *Symmystas* 13 recenseri.

Sic illi Momi mei, atque fungi, *vespertilionum* morê, Sacras ad illas cæcutiunt *Metaphoras*, quibus, *Mens* ille *Defunctus*, quâ *Membrum Ecclesiæ Militantis*, Mihi primùm est *Vivus* de Christi Templò *lapis* 1, *gemma* 2 deinceps, *luninare* atque *Sidus* 4. Immo gradatim, ex inanità luminari atque siderê, Christi fit *Ovis* 5, ac etiam *Aquila* 6 *Corpus* circa *Mysticum congregata* 7, atque *Symphoniaca* 8; & illâ *Pietatē* 9 suâ *Fidelibus* 10 adscribitur, *Christique* 11 fit *particeps*, & *Membrum* 12, ac proinde *Cælicola* 13.

Sic demum *Metaphoræ* *irederim* aliæ, *Politico* de *Membrô* meô, luculentissimæ sunt *Sacri*, *Profanique scientibus Tropi*. Sed de his non gustabit *Asellus*; Nec animæ steriles illæ mentem suam torquebunt unquam tot *Metaphoras* lugubres variis ut perpetuò concatenent annulis; & sur tout, ils se garderont bien d'en avoir treize à la douzaine. Mais, c'est qu'ils savent, mieux que moi, que les habits de deuil sont sans faison.

¹ Acad: ille sit abreptus : cujus è
¹ Eccl: templô spirituali vivus ille
¹ Civ: Lapis sit detractus : cujus ex
 ædibus ille sit exturbatus In-
 cola.

² Acad: Cuius è Lyceô Peripateti-
 cus ille sit evulsus : cujus ex
² Eccl: coronâ illa Gemma sit pro-
² lapsa : cujus è communitatē
 Civ: Civis ille sit exterminatus.

Cuius Porticû Stoicus ille
³ Acad: sit exclusus : cujus de facibus
³ Eccl: illud Luminare sit extinctum :
³ Civ: cujus ex triviis atque quadri-
 viis ille Galenicæ de ossibus
 doctrinæ Vindex & Tympa-
 nista sit detrusus.

Cuius à Γραμματοφυλα-
⁴ Acad: κείω ille Βιβλιοκώπη *
⁴ Eccl: ἀνῆρ sit expunctus : cujus è
⁴ Civ: cœlô Sidus illud sit delapsum
 atque devolutum : cujus à
 compitis Anatomicarum ille
 veritatum præco sit ablegatus.

* Vid. pag. 30. n. 7.

Cuius

⁵ Acad: Cujus de Rostris Ora-
⁵ Eccl: tor ille sit deturbatus : cu-
⁵ Civ: jus de gregē Ovis illa sit vo-
 rata : cujus de Medicinis
 ille Medicamentarius sit abla-
 tus.

⁶ Acad: Cujus è Gymnasiō Do-
⁶ Eccl: ctor ille sit expulsus : cu-
⁶ Civ: jus è cœnaculō illa sit A-
 quila fugata : cujus ex offi-
 cinis Chirurgus ille sit edu-
 ctus.

⁷ Acad: Cujus ex auditoriō Profes-
⁷ Eccl: sor ille sit ejectus : cujus à piō
⁷ Civ: confessū Confessor ille sit pro-
 turbatus : cujus in excubiis ille
 corporum Episcopus sit con-
 sopitus.

⁸ Acad: Cujus ex Athenæo Scrip-
⁸ Eccl: tor ille sit deletus : cujus ex
⁸ Civ: chorō Symphonicus ille sit
 extractus : cujus è Prætoriō
 ille laborantium Affessor sit
 extrusus.

Cujus in hortô Botanistes
 9 ille, *hâc ineuntê rigentiſſimâ*
 Acad: *brumâ*, ſit confectus: cujus
 9 ex Synedriô piorum ille Vi-
 Eccl: rorum Antistes ſit ereptus:
 9 Cij: cujus à Comitiiis ægrorum
 ille Centurio ſit remo-
 us.

Cujus de theatrô Ana-
 10 tomicus ille ſit reſectus: cu-
 Acad: jus è conventû fidelis ille ſit
 10 Eccl: evocatus: cujus ex Conci-
 10 liis morboſorum ille Con-
 Cij: ſiliator & Rector ſit excuſ-
 ſus.

Cujus Aſſeſſurâ ille Ma-
 11 gnifici Nostri Rectoris Aſſeſ-
 Acad: ſor ſit depositus: cujus ex
 11 Eccl: menſâ Κοινωvòς ille ſit ab-
 11 Cij: actus: cujus de valetudina-
 rio ille malorum Averrun-
 cus ſit ipſe Parcis immola-
 tus.

Cujus

¹² Cujus de Senatû ille Pa-
¹² Acad: trum unus sit proscriptus : cu-
¹² Eccl: jus in corpore, Christi mem-
¹² Civ: brum illud sit amputatum :
 cujus è Curia Medica Senator
 ille sit rejectus.

Cujus tandem Æsculapicô
 de Sacrariô Apollinis ille My-
¹³ Acad: sta sit exemptus : cujus de-
¹³ Eccl: mum è mansionibus ille Cœ-
¹³ Civ: licola beatas in sedes sit rap-
 tus : cujus denique, de Me-
 dicô Tribunali morborum ille
 Judex sit devolutus & ad fata
 sua deductus.

Non solùm igitur propter dignissi-
 mum suum Professore peremptum
 acerbè dolet *Academia*¹; optimum à
 communionē suā Christianum se-
 junctum *Ecclesia*² plorat effusè; atque
 meritissimum Medicum sibi extin-
 ctum lugubris plangit *Leida*³; verùm
 etiam ipsæ Musæ suum illum dolen-
 ter & asperè lugent alumnū; suum

Præceptorem studiosi; suum Institu-
torem¹ Orgiis Medicinæ initiati;
suum Promotorem Candidati; suum
Sectorem: cadavera; suum Demon-
stratorem Anatomica corona; suum
Botanisten: hortus; suum Cognito-
rem plantæ; suum *Interpretem*⁴ Itali,
Angli, Galli atque Germani; suum
*Assessorem*⁵ Rectoratus; suum *Decanum*⁶
Ordo Noster Medicus; suum *Domi-*
num domus & fundus; suum *Lectorem*⁷
libri; suum *Scriptorem*⁸ Bibliothecæ;
suum

1. Medicinæ siquidem *rudimenta* vespé-
rè perdocebat.

2. & 3. *Anatomicus* etenim fuit immor-
tali nominè dignus, atque *Botanicus* insuper
curiosissimus.

4. Illorum namque *Linguas* apprimè cal-
lebat.

5. & 6. Obitus enim Annò, Unus de qua-
tuor Magnifici Rectoris *Assessoribus* erat, ac
insimul Medicinæ Professorum *Decanus*.

7. & 8. Ipsi quippe, sicuti numerosa fuit
Librorum supellex; ita & ejus *Scriptio* mul-
tiplex magnò Bibliothecas ornavit incre-
mentò.

suum *Exploratorem*⁹ vulnerati; suum
Obligatorem atque *Glutinatorem* sa-
 ciati; suum *Purgatorem* ulcerosi; suum
Restitutorem atque *Concinnatorem* lu-
 xati; suum *Depulsorem*, & *Extinctorem*
 inflammati *Phlegmonê*, vel *Erysipe-*
latê; suum *Defensorem* atque *Repres-*
sorem *Oedematê*, vel *Scirrhô* tu-
 mentes; suum, *unô verbô*, *Fratrem*
Podalirius atque *Machaon*; suum
 præterea *Civem* populares; suum *Di-*
lectum affines; suum *Fulcrum* amici;
 suum *Amatorem* consanguinei; suum
Largitorem egeni; suum *Æsculapium*
 ægrotantes; suum *Collegam* Medici;
 suum *Philosophum* Schola; suum
Doctorem auditorium; suum *Orato-*
rem suggestus, suum *Decus*¹⁰ subsellia;
 suum

9. Ist hæc profectò de *vulneratis*, *ulcero-*
sisque; *luxatis* item, atque *tumentibus*, ipsi
 quadrant ad amissim omnia, utpote rei
Chirurgicæ callentissimo.

10. Quoniam Professorum quispiam
 quidpiam de Suggestû dum reponit, reliqui

suum Explicatorem ¹¹ Fallopius ; suum
 Auctorem ¹² Vesalius ; suum Correcto-
 rem ¹³ & Emendatorem Celsus ; suum
 Explanatorem Medicina ; suum Con-
 ciliatorem ¹⁴ Græcia discors ; suum
 tandem Oedipum ¹⁵ Oracula Coa ¹⁶ at-
 que Pergamena.

D I X I.

Collegæ tunc Auditores tantum , mutæque
 Personæ, *subsellia* premunt.

11. 12. & 13. *Fallopium* nempe Com-
 mentariis illustravit ; *Vesalium* auxit ; atque
 C: Cels: mendis ab innumeris repurgavit.

14. 15. & 16. Felicissimus nimirum erat
 Græcorum in paginis pugnantibus *conci-*
liandis ; præprimis autem in *Hipp: Coi* , *Ga-*
lenique Pergamenî locis , vel *Pythiis obscu-*
rioribus Oraculis , elucidandis. Utinam Ipse
Sphinx in Contextû si quandoque fuerim
 aspera , argutus evaserim inter Commenta-
 ndum *Oedipus*!

F I N I S.

Numerare dies nostros ita doce

Nos, ut inducamus cor
 sapientiæ.

Moses Psalm: XC. vers. 12.

